

[Hans Hansen (Rørby).]

haanden for Valutakontoret at stille sig i en Slags Forsvarsstilling, men paa den anden Side synes jeg, at det kan være en farlig Sag, hvis et saadant Pressebureau skal til at informere Befolkningen om denne Valutacentrals Fortræffelighed, ligesom det heller ikke just kan siges, at dette Pressesekretariat, som ses at være oprettet i Sommeren 1935, har været indbefattet under det almindelige Formaal, som Valutacentralen skulde have. Det er galt nok, at man har begaaet den Fejl at oprette Valutakontoret, men værre er det dog, at Forbrugerne næsten maa kysse Riset og betale for at faa Fejlen forsvaret.

Af de til Udvalget indgaaede Skrivelser fremgaar det, at Handelsorganisationerne — det gælder i hvert Fald Provinshandelskammeret og Grosserer-Societetets Comité — ikke kan anerkende, at det af Regeringen forelagte Forslag om en Forlængelse af Valutacentralen er et Afviklingsforslag, og at Handelsstanden egentlig bedømmer det paa samme Maade, som jeg gjorde det ved første Behandling. Det hedder saaledes i en Skrivelse fra Provinshandelskammeret, at af de Varer, der er optaget paa Frilisten, „betyder kun en forsvindende Brøkdel til en Importværdi af ganske faa Millioner Kroner en reel Udvidelse af den frie Import. Resten udgøres af Varer, for hvis Vedkommende Importen allerede under den bestaaende Ordning i Realiteten er fri og nødvendigvis maa være fri“. Og det hedder videre: „Hvad der her er indrømmet Handelen, er intet andet end Opfyldelse af et for alle fuldstændigt overflødig Administrationsapparat.“

Det interessanteste Bilag synes jeg er Bilag 25, en Skrivelse fra Unionen af Danske Provins-Kulimportører. Det hedder i denne Skrivelse, at Unionen har henvendt sig i 1934 og 1935 til de Folketings- og Landstingsudvalg, som behandlede Valutaloven, og i 1936 har henvendt sig til Handelsministeren, ligesom det anføres, at man flere Gange har henvendt sig til Valutacentralen for at faa Brændsel ført over paa Frilisten. Spørgsmaalet om Frigivelse af Brændselsimporten har været rejst flere Gange i den senere Tid, og man har fra Kulimportørernes Side Gang paa Gang hævdet, at Brændselsspørgsmaalet kunde ordnes paa den Maade, at Kulimportørerne forpligter sig til at tage 80 pCt. af Importen fra England i Henhold til Englandstraktaten. Jeg ser, at der i Skrivelsen fra Kulimportørerne gøres opmærksom paa, at der eksisterer nogle store Importfirmaer, der efter Skrivelsen synes at have virket uhel-

digt i prismæssig Henseende, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Handelsminister, om der findes saadanne Firmaer, der som Importører af Kul har en Præferencstilling, eller hvad er det, der menes med Kulimportørernes Skrivelse?

Hele denne Sag er særlig interessant, ikke alene fordi Brændselsspørgsmaalet har været højaktuelt i dette Efteraar, men ogsaa fordi Brændselsimporten — hvis det er rigtigt, hvad der er anført i Skrivelsen, og hvad ogsaa Dagbladet „Politiken“ for nylig stærkt har beskæftiget sig med — kan frigives, uden at Valutacentralen behøves, for at vi kan opfylde de indgaaede Handelstraktater med Udlandet. Hvis dette er rigtigt — og jeg kan ærlig talt med min bedste Vilje ikke indse, hvorfor det ikke skulde kunne lade sig gøre —, saa aabner der sig et stort Perspektiv, nemlig: Hvorfor har vi i det hele taget dette kostbare og generende Importreguleringsapparat? Det vil altsaa sige, at Valutacentralen ikke skulde være nødvendig af Hensyn til Opfyldelsen af Englandstraktaten. Der er gjort opmærksom paa, at andre Lande har lignende Handelsaftaler med Hensyn til Kul og Brændsel uden at have saadanne Importrestriktioner, som vi har.

Det var i sin Tid et vægtigt Argument, som ogsaa brugtes til Forsvar for Valutacentralen, at netop de 80 pCt. Kul, som vi skulde aftage fra England, skulde nødvendigvis gøre Importreguleringen. Det var Spørgsmaalet om handelspolitiske Foranstaltninger, som var den afgørende Skanse. Nu, efter at det ved forskellige Forhandlinger er oplyst, at heller ikke det Formaal at holde Eksporten i Gang har Valutacentralen evnet at varetage, er der vel Grund til at spørge: Hvad har vi i det hele taget Valutacentralen til?

Hvis det er rigtigt, som „Politiken“ hævdede, at man kan føre Brændselsimporten over paa Friliste, hvad er der saa tilbage, og hvad kan der stilles op til Forsvar for Valutacentralen i det hele taget?

Vi fra vor Side har aldrig ment, at Valutacentralen var nødvendig til Opfyldelse af traktatmæssige Forpligtelser; det er for længe siden bevist, at Valutacentralens Importregulering ikke er nødvendig af valutariske Grunde, og det kan ses af enhver, at Arbejdsløsheden er dobbelt saa stor, selv taget i en Gennemsnitsberegning paa nogle Aar før og efter Indførelsen af Valutacentralen, ja, mere end dobbelt saa stor, efter at vi har faaet Importregulering indført. Og nu det handelspolitiske? Det